

TAJMANOW - OFIARA FISCHERA

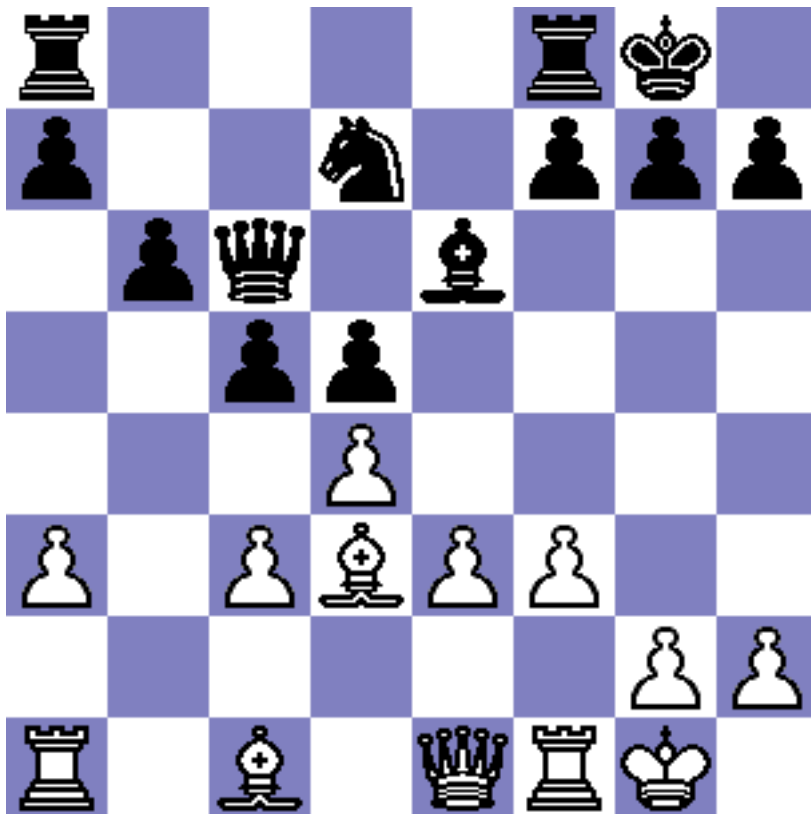
<http://szachowavistula.pl/vistula/tajmanowofiarafischera.htm>

28 listopada ub. roku w Petersburgu zmarł w wieku 90 lat arcymistrz Mark Tajmanow, dwukrotny pretendent do tytułu mistrza świata, autor wielu cennych opracowań książkowych (głównie teoria debiutów), a przy tym doskonały muzyk-pianista, przedostatni żyjący uczestnik turnieju Zurych - 1952, uwiecznionego w bestsellerze Dawida Bronsztejna "Turniej arcymistrzów". Aż 23 razy uczestniczył w finałach mistrzostw ZSRR, w 1956 roku po barażu z Awerbachem i Spasskim zajął I miejsce. Raz w składzie drużyny ZSRR zdobył złoty medal na olimpiadzie szachowej (Moskwa 1956), czterokrotnie był złotym medalistą na Drużynowych Mistrzostwach Europy (lata 1957-70). Tajmanow, podobnie jak Lasker i Smysłow, znał sekret sportowej długowieczności – zdobywał laury turniejowe na przestrzeni wielu dekad, a gdyby mieszkał w Polsce, przez 40 lat miałby gwarantowane miejsce w naszej drużynie olimpijskiej, w czego wiążesz na pierwszej szachownicy. Był czterokrotnie żonaty, a z ostatnią żoną, mając lat 78, doczekał się bliźniąt, córki i syna.

Z pierwszego okresu największych sukcesów chciałobyśmy przypomnieć zwycięstwo nad niesychnanie rzadko przegrywającym "elaznym" Tigranem Petrosjanem.

M. Tajmanov – T. Petrosjan [E58]
Zurych 1953

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sc3 Gb4 4.e3 c5 5.Gd3 0-0 6.Sf3 d5 7.0-0 Sc6 8.a3 Gxc3 9.bxc3 b6
10.cxd5 exd5 11.Se5 Hc7 12.Sxc6 Hxc6 13.f3 Ge6 14.He1 Sd7

Strona 1 / 9

T

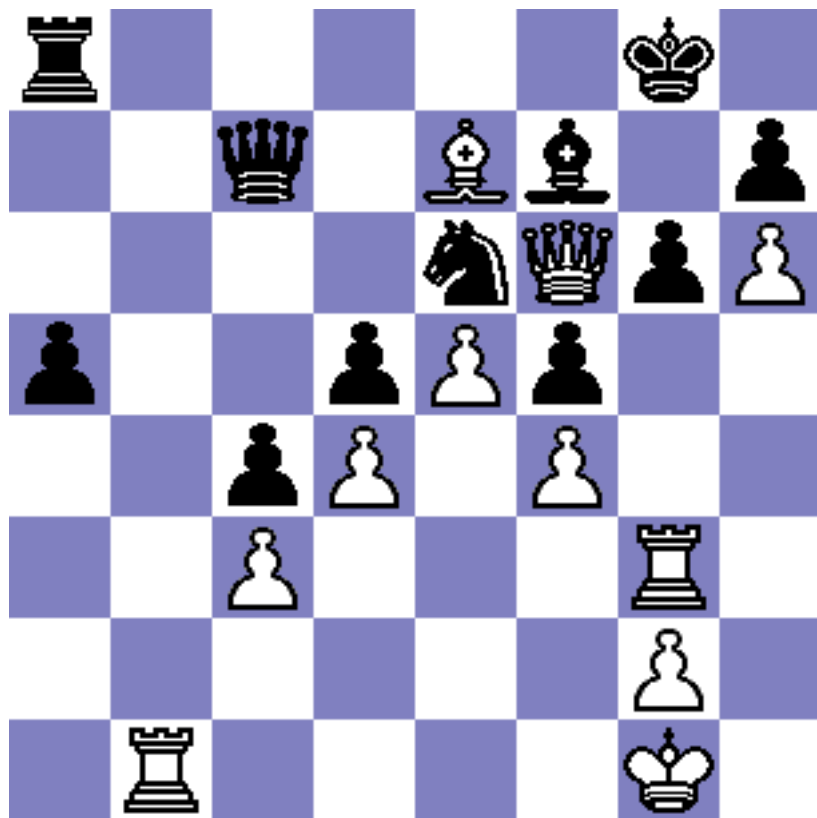
15.e4! c4?! Rzadki w praktyce Petrosjana b??d pozycyjny – otwiera si? przek?tna a3-f8 dla bia?ego go?ca, który nie ma oponenta po stronie rywala. Bronsztejn w szeregu wariantów udowadnia, ?e lepsze by?o 15...f5, aby np. po 16.e5 b5 przeprowadzi? skoczka na c4.

16.Gc2 f5 17.e5 Wf7 18.a4 a5 19.f4 b5 „Bia?e maj? jasny plan ataku: h2-h3, Kg1–h2, Wf1–g1, g2-g4, He1–g3 lub He1–h4. Dlatego zrozumia?e jest d??enie Petrosjana, by odci?gn?? przeciwnika z pomoc? wolnego piona” – Bronsztejn.

20.axb5 Hxb5 21.Ga3 Sb6 22.Hh4 He8 23.Wf3 Sc8 24.Ga4! Wd7 Wymuszone, nie przechodzi 24...Hxa4 25.Hd8+ z matem, ani 24...Gd7 25.e6 Hxe6 26.Hd8+.

25.Wb1 Hd8 26.Gxd7! Hxd7 Po 26...Hxh4 27.Gxe6+ Kh8 28.Gxd5 Wa7 29.Wb8 Hd8 30.e6 (lub 30.Ge6) nie uda si? powstrzyma? marszu bia?ych pionków.

27.Wg3 Sa7 28.Ge7 Gf7 29.Hg5 Gg6 30.h4 Sc6 31.Ga3 Sd8 32.h5 Se6 33.Hh4 Gf7 34.h6 g6 35.Hf6 Hd8 36.Ge7 Hc7

37.Wxg6+ hxg6 (Albo 37...Gxg6 38.Hxe6+ Gf7 39.Hf6)

38.h7+ „Fina? nieco pospolity. Subtelniejsze by?o 38.Kf2 i mat najdalej w czwartym ruchu, równie? po 38...Hxe7 i 38...Kh7” – zauwa?a czy?y na wra?enia estetyczne Bronsztejn.

38...Kxh7 39.Hxf7+ Sg7 40.Kf2 1–0

Z okresu drugiego wstępu sportowego Tajmanowa proponujemy przyjrze? si? wydarzeniom poprzedzaj?cym pami?ny mecz z Robertem Fischerem. Awans do turnieju mi?dzystrefowego wywalczy? Tajmanow w czempionacie ZSRR, zajmuj?c miejsca 3-5 z Gellerem i Smys?owem, pó? punktu za Petrosjanem i Po?ugajewskim. Oto pe?na nag?ych zwrotów i taktycznych uderze? partia z ostatniej rundy.

A. ?utikow – M. Tajmanow [B48]
XXXVII Mistrzostwa ZSRR Moskwa 1969

Strona 2 / 9

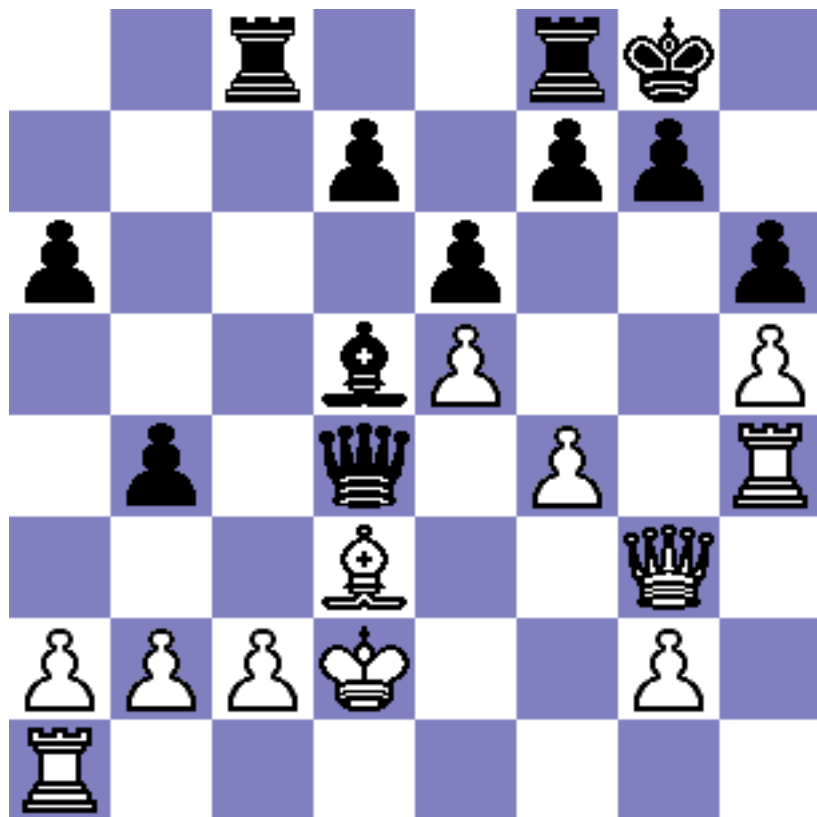
(c) 2024 Adam Umiastowski & Tomasz Lissowski <vistula@szachowavistula.pl> | 2024-05-11 22:05

URL: <http://szachowavistula.pl/felietony/index.php?action=artikel&cat=20&id=1228&artlang=pl>

T

1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 e6 5.Sc3 Hc7 6.Ge3 a6 Wariant Paulsena grany w takiej kolejności posuniętych? specjalnie? Tajmanowa i w każdym turnieju przynosi mu wiele punktów. W Polsce znalazł on naśladowców w postaci „szkoły poznańskiej” – Doda, Schmidt oraz ich uczniowie.

7.Gd3 b5 8.Sxc6 Hxc6 9.Gd4 Gb7 10.He2 Se7 11.f4 b4 12.Sb1 Sg6 13.Hf2 Gd6! 14.Ge3 0–0 15.Sd2 Wac8 16.h4!? Hc7!? 17.e5 Gc5 18.h5 Gxe3 19.Hxe3 Se7 20.Sc4 Sf5 21.Hd2 Gd5!? 22.Se3 Sxe3 23.Hxe3 Hc5!? 24.Hg3 h6 25.Wh4 Hg1+?! 26.Kd2 Hd4 Przegrywa zarówno 26...Hxg2+ 27.Hxg2 Gxg2 28.Wg1 Gd5 29.Whg4, jak i 26...Hxa1 27.Wg4 g5 28.Wxg5+.

27.f5! 27.Wg4? Ge4! 28.Wxg7+ Kh8 i czarne wygrywają.
27...Wxc2+!? Psychologia! Pożycie? (niezupełnie poprawnie) wie? Tajmanow bra? pod uwagę?, ?e jego przeciwnik znacznie lepiej czuje się w ataku niż w obronie.
28.Kxc2 b3+! 29.Kd1 Przyjmie wszystkich ofiar (29.axb3 Gxb3+ 30.Kxb3 Wb8+ 31.Kc2 Hxb2+ 32.Kd1 Hxa1+ 33.Ke2 Wb2+) nie opaca się, ale bicie go?ca nie jest obowiązkowe; w wariacie 30.Kd2! Hxb2+ 31.Ke3 by?y szanse na wygranę.
29...Hg1+ 30.He1 Hxg2! 31.Hf1 Pocz?tek ca?ej serii niedok?adno?ci z obu stron (31.He3!).
31...Gf3+! 32.Ke1 Hxb2! 33.Wb1 Hxe5+ 34.Kf2 bxa2 35.We1? 35.Kxf3! i bia?e powinny wygra?.
35...Hf6 36.Kg3 Gg2? Wypuszcza wygran?, w?a?ciwie 36...Gd5.
37.Hg1 Ostatnia pomy?ka, nale?a?o gra? 37.Hxg2.
37...exf5 38.Hd4 Po 38.Hxg2 Hd6+ pada goniec i czarne wygrywają.
38...Hg5+! 39.Kh2 Ge4! 40.Whxe4 fxe4 41.Hxe4 Hxh5+ 0–1

Dzi?ki temu zwyci?stwu Tajmanow zaj?? miejsce premiowane awansem; „za burt?” znale?li się m. in. Sztejn, Gipslis i prze?ywaj?cy ogromny spadek formy Tal. Turniej mi?dzystrefowy w hiszpa?skim kurorcie Palma de Mallorca by? maratonem wymagaj?ym nie tylko wiedzy i umiej?tno?ci szachowych, ale ponadto ?elaznego zdrowia i odporno?ci psychicznej. Tajmanow pokaza? bojow? gr?, wygrywaj?c 8 partii i przegrywaj?c 3

T

przy 12 remisach. Po raz drugi awans do następnego etapu rozgrywek zależało do zwyczajstwa w ostatniej rundzie; tym razem w roli dostarczyciela „złotego punktu” był utalentowany, ale nierówno grający Milan Matulović z Jugosławii. Zwolennicy teorii spiskowych do dziś twierdzą, że Matulović nie grał tej partii z pełną siłą, a skłonił go do tego pewna kwota w dolarach, wręczona mu przez członka delegacji radzieckiej. Czy jednak tak było?

W wierzytelnym meczu pretendentów los wyznaczył Tajmanowowi przeciwnika z „najwyższej półki” – Roberta Fischera, bezapelacyjnego zwycięzcę z Palma. Po powrocie do domu Mark Jewgieniewicz udzielił długiego wywiadu tygodnikowi „64”, omawiając przebieg turnieju i grę najgroźniejszych rywali. Jego turniejowa partia z Fischerem zakończyła się wprawdzie porażką, ale nie była to gra do jednej bramki, a jej przebieg, jeżeli nie liczyć zakończenia, pozwalał leningradzkiemu arcymistrzowi na lekki optymizm.

R. Fischer – M. Tajmanow [B44] Palma de Mallorca 1970

1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 e6 5.Sb5 d6 6.c4 a6 7.S5c3 Sf6 8.Ge2 Ge7 9.0–0 0–0 10.Sa3 b6 11.Ge3 Gd7 12.Wc1 Hb8 Po 12...Hc7 nastąpiłoby typowe 13.Sd5.

13.f3 Wa7 14.Sc2 Wd8 15.He1 Ge8 16.Hf2 Wb7 „Ta pozycja stała u nas na szachownicy dawno przed partią” – komentował w tygodniku „64” sekundant Tajmanowa Wasiukow.

17.a4 a5 Słabość na b5 nie ma na razie żadnego znaczenia, a czarne kierują swojego skoczka na bezpieczną placówkę c5.

18.Sd4 Sxd4 19.Gxd4 Sd7 20.Hg3 Gf6 21.Gxf6 Sxf6 22.Wfd1 e5 „Prawidłowy pozycyjny ruch. Jest oczywiste, że czarne stoją lepiej i łatwiej jest im bronić swoich słabych punktów niż białym. Grozi na przykład Sf6-h5-f4” – Wasiukow.

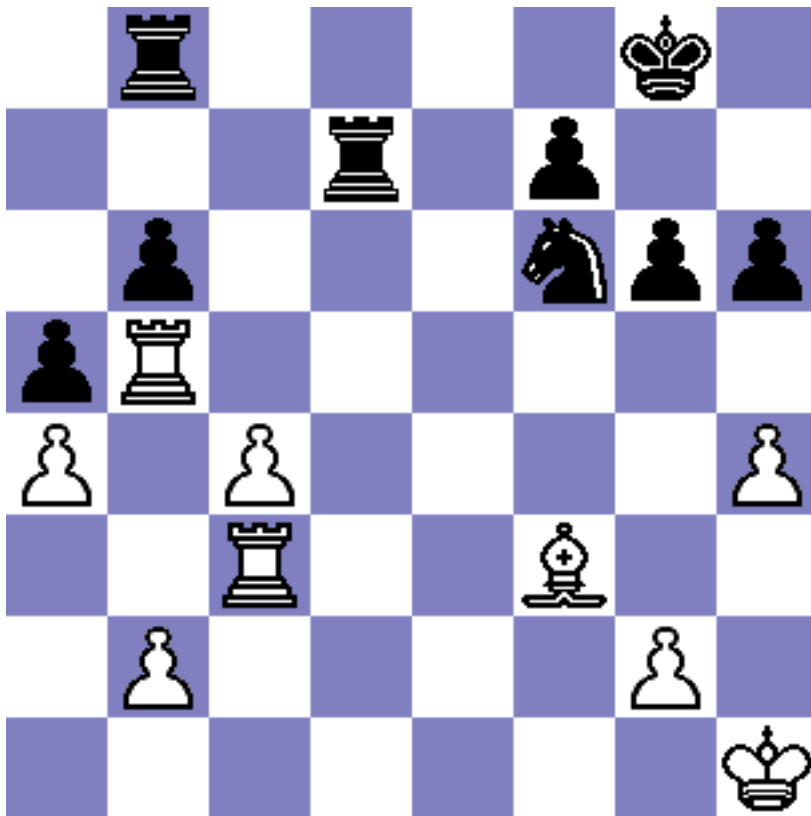
23.Hh4 h6 24.Wd2 Sd7 25.Gd1 Sc5 26.f4 exf4 27.Hxf4 Se6?! Zdaniem Wasiukowa lepsze było 27...We7 28.Gc2 We5 29.Wcd1 f6, jednak przewaga czarnych (lepszy goniec) jest czysto akademicka.

28.Hg3 Hc7 29.Sd5 Hc5+ 30.Kh1 Gc6 31.Wc3 Sg5 32.Gc2 Gxd5 33.Wxd5 Hc7 34.e5 dxe5 35.Hxe5 Wdb8 36.Gf5 Hxe5 37.Wxe5 g6 38.h4 Sh7 Lub 38...f6 39.Wb5 gxf5 40.hxg5 fxg5 41.Wxf5 i czarne powinny uzyskać remis.

39.Gg4 Sf6 40.Gf3 Wd7?! 40...Wc7 41.We3 i wciąż równowaga.

41.Wb5

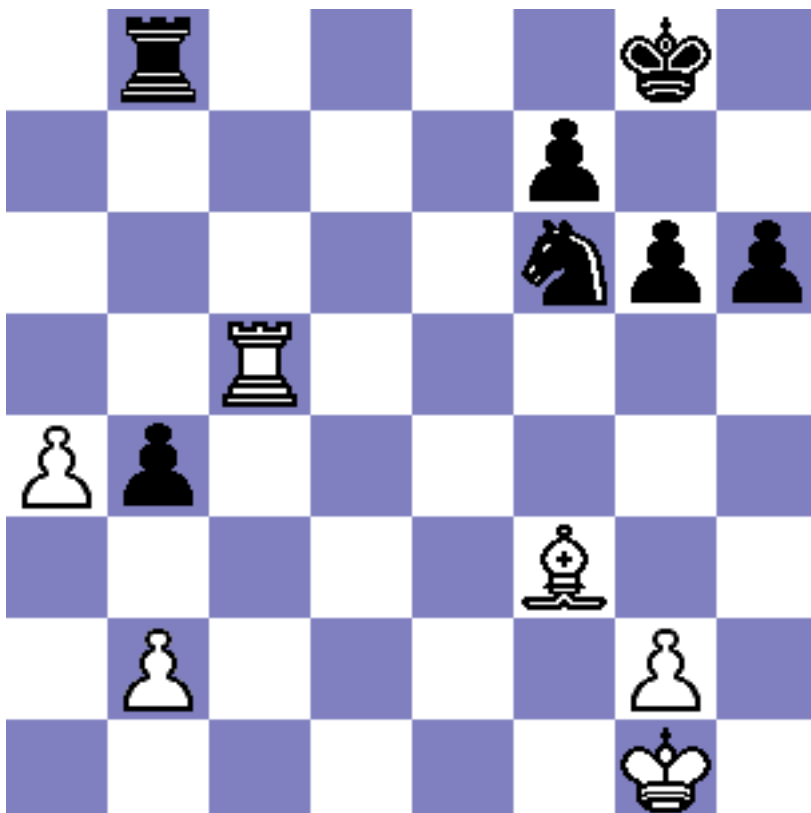
T

41...Wd4? Zapisany ruch, po którym białe przejmują inicjatywę; dalej bronić się pozwalało 41...Wdd8. Wasiukow komentował: „W analizie wykryliśmy, że do zwycięstwa Fischer potrzebuje wykonać kolejno 17 najlepszych posunięć. Niestety Fischer tego znalazł te posunięcia...”.

42.c5! Wxh4+ 43.Kg1 Wb4 Od razu przegrywa 43...Wxa4? 44.Wxb6.

44.Wxb4! axb4 45.Wc4 bxc5 46.Wxc5

46...Kg7 Komputer podpowiada nam, że ostatni? szans? na skomplikowanie gry by?o 46...Sd7.

47.a5 We8 48.Wc1 We5 49.Wa1 We7 50.Kf2 Se8 51.a6 Wa7 52.Ke3 Sc7 53.Gb7 Se6 54.Wa5 Kf6 55.Kd3 Ke7 56.Kc4 Kd6 57.Wd5+ Kc7 58.Kb5!

Dok?adno?? a? do ko?ca; po 58.Kxb4? (ruch wymieniony w dwutomowym zbiorze partii Bobbiego, który wydali w Moskwie w 1993 r. Andriej N. Go?ubiew i Leonid E. Gutcajt) 58...Sd8! 59.Wxd8 Kxd8 60.Kb5 Wxb7+ 61.axb7 Kc7 wygranej nie ma; po ruchu w tek?cie Tajmanow podda? parti? **(1-0).**

Dzi?, gdy czytelnik wie, co wydarzy?o si? pó?niej, wywiad Tajmanowa dowodzi dwóch rzeczy. Po pierwsze – w trakcie przygotowa? do meczu z Fischerem sporz?dzono prawid?ow? analiz? stylu gry Amerykanina, jego sposobu prowadzenia walki, ujawniono silne i s?absze strony. Po wtóre za? – si?a ameryka?skiego szachisty zosta?a wybitnie niedoceniona – Tajmanow (je?li mówi? szczerze) nie zdawa? sobie sprawy, jak trudny czeka go egzamin, że jest skazany na nieuchronn? pora?k?. Mówi? tak:

Absolutnie nie mam ?adnego kompleksu na punkcie Fischera. Najtrudniejszym przeciwnikiem z pierwszej czwórki by?by dla mnie Petrosjan, nast?pnie Korcznoj. Za najbardziej interesuj?cego dla siebie przeciwnika uwa?am Fischera, w nast?pnej kolejno?ci – Larsena. Je?li wogóle mam liczy? na co? wi?cej, to tego meczu i tak si? nie uniknie. (...) Fischer ma okre?lone niedostatki, po pierwsze taki, że brakuje mu do?wiadczenia meczowego. Przewaga turniejowa, któr? ma nade mn?, nie musi zadecydowa? w meczu.

(...) Fischer jest oczywi?cie infantylny i naiwny, lecz jak ka?dy wysoce utalentowany cz?owiek ma mas? pozytywnych cech, ma du?o uroku.

Podczas przygotowa? wszystko u?o?y?o si? niezgodnie z radami Botwinnika: Michai? Mojsiejewicz wobec zbli?aj?cego si? meczu szuka? niedostatków w grze przeciwnika, jak gdyby zmuszaj?c siebie do porzucenia os?abiaj?cej w?asne si?y sympatii dla rywala. A ja, rzecz interesuj?ca, znajdu? u Fischera coraz wi?cej zalet.

Uwa?am go za kolosalnego szachist?, lecz s?dz?, że istnieje nierównowaga pomi?dzy tym, co on potrafi, na co zas?uguje i co ostatecznie pokazuje.

(...) Natura jego osi?gni?? le?y niekiedy w obszarze psychologii. I to daje si? wyja?ni?. Fischer jest dzi? by? mo?e jedynym szachist?, który zawsze gra wyj?tkowo równo podczas ca?ej partii, od pocz?tku do ko?ca jednakowo silnie. Dysponuj?c czystym klasycznym stylem nie przepada on za niejasnymi taktycznymi komplikacjami, ale jak dobry mechanizm dzia?a bez awarii.

Dlatego w?a?nie w grze z nim przeciwnicy szczególnie cz?sto pope?niaj? grube b??dy, które wydaj? im si? niezrozumia?e. Ale ja takiego wra?enia na sobie nie odczuwa?em. Pami?tam, że wcze?niej trudno mi si? gra?o ze Smys?owem, a gdy przychodzi?o do gry z Talem, to po prostu si? ba?em. Ba?em si? jego si?y! A si?y Fischera nie boj? si?.

Ciekawe, że Fischer nie zmienia stylu gry w gorszych pozycjach. Tal zacz??by szuka? komplikacji, a on nie ulega iluzji, nie stosuje ?adnych radykalnych ?rodków, gra jak przedtem ?ci?le logicznie, jasno, prosto, staraj?c si? zneutralizowa? nacisk przeciwnika.

Równie ciekawe, bo ca?kowicie nietrafione by?y przedmeczowe wypowiedzi szóstego mistrza ?wiata Botwinnika. Micha? Mojsiejewicz, chwal?c gr? Fischera, mia? jednak nadziej?, że w razie dobrego przygotowania Tajmanowa sta? na stawienie silnego oporu.

– Spasski nie ma powodu, by ba? si? Fischera – dowodzi? Botwinnik.

– By? mo?e nasi pretendenci sami uporaj? si? z Fischerem. Jednak najwi?ksza odpowiedzialno?? spoczywa na Spasskim. W 1972 i w 1975 roku Spasski najprawdopodobniej

T

utrzyma tytu?. Pytanie, co b?dzie za 8 lat, w 1978 roku.

Mecz w kanadyjskim Vancouver zakończył się nokautem Tajmanowa w stosunku 6:0. Jego próby zawodnicia inicjatyw przy grze białymi trafiały na perfekcyjną obronę, a ulubiony wariant Paulsena nie dawał wyrównania kolorem czarnym.

- Straszne uczucie, że gram przeciwko maszynie, która nie robi żadnych błędów – skarżył się po latach arcymistrz – kompletnie zniszczył mój wolny walki.

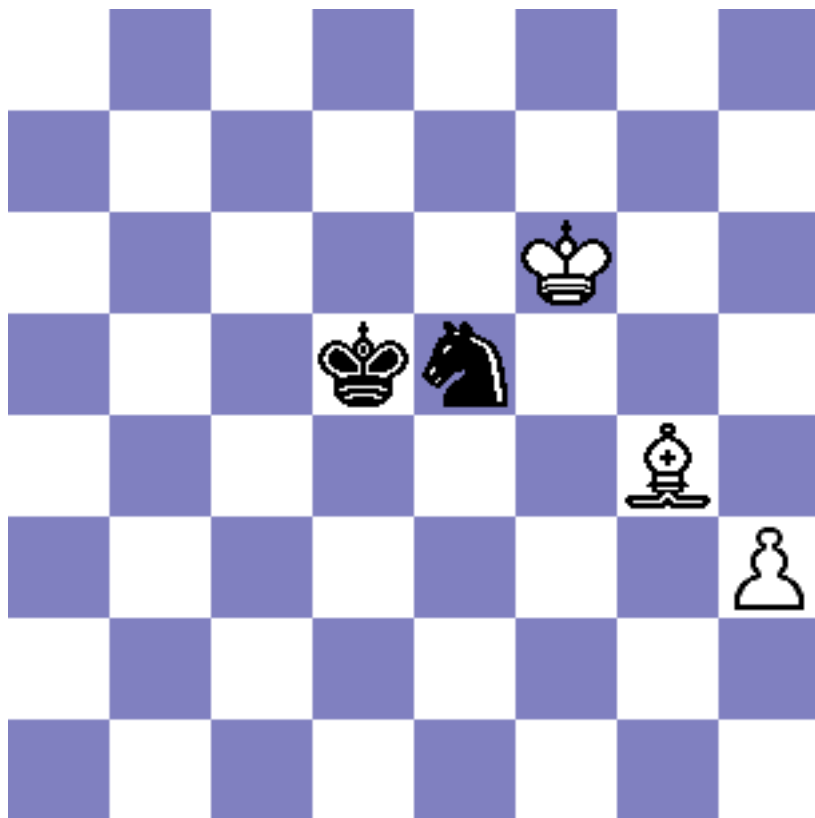
Tajmanow na własnej skórze dowiedział się, jak to możliwe, że przeciwnikom Fischera zdarzają się „niewytłumaczalne błędy” – dwie z sześciu partii zakończyły się jego ciętymi błędami. W 5. partii w remisowej pozycji zbił „zatrutego” pionka i stracił wieżę, a w 2. partii nie znalazł remisu w takiej oto końcówce.

R. Fischer – M. Tajmanow [B44]

Vancouver 1971

2. partia meczu

1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 e6 5.Sb5 d6 6.Gf4 e5 7.Ge3 Sf6 8.Gg5 Ha5+ 9.Hd2
Sxe4 10.Hxa5 Sxa5 11.Ge3 Kd7 12.S1c3 Sxc3 13.Sxc3 Kd8 14.Sb5 Ge6 15.0–0–0 b6 16.f4
exf4 17.Gxf4 Sb7 18.Ge2 Gd7 19.Wd2 Ge7 20.Whd1 Gxb5 21.Gxb5 Kc7 22.We2 Gf6
23.Wde1 Wac8 24.Gc4 Whf8 25.b4 a5 26.Gd5 Kb8 27.a3 Wfd8 28.Gxf7 Gc3 29.Gd2 d5
30.Wd1 d4 31.Gxc3 Wxc3 32.Kb2 d3 33.Kxc3 dxe2 34.We1 Sd6 35.Gh5 Sb5+ 36.Kb2 axb4
37.axb4 Wd4 38.c3 Wh4 39.Gxe2 Sd6 40.Wd1 Kc7 41.h3 Wf4 42.Wf1 We4 43.Gd3 We5
44.Wf2 h5 45.c4 Wg5 46.Kc3 Kd7 47.Wa2 Kc8 48.Kd4 Kc7 49.Wa7+ Kd8 50.c5 bxc5+
51.bxc5 Se8 52.Wa2 Sc7 53.Gc4 Kd7 54.Wb2 Kc6 55.Gb3 Sb5+ 56.Ke3 Kxc5 57.Kf4 Wg6
58.Gd1 h4 59.Kf5 Wh6 60.Kg5 Sd6 61.Gc2 Sf7+ 62.Kg4 Se5+ 63.Kf4 Kd4 64.Wb4+ Kc3
65.Wb5 Sf7 66.Wc5+ Kd4 67.Wf5 g5+ 68.Kg4 Se5+ 69.Kxg5 Wg6+ 70.Kxh4 Wxg2 71.Gd1
Wg8 72.Gg4 Ke4 73.Kg3 Wg7 74.Wf4+ Kd5 75.Wa4 Sg6 76.Wa6 Se5 77.Kf4 Wf7+ 78.Kg5
Wg7+ 79.Kf5 Wf7+ 80.Wf6 Wxf6+ 81.Kxf6

81...Ke4?? Fatalny b??d; do remisu prowadzi?o 81...Sd3 82.h4 Sf4 83.Kf5 Kd6! oraz 81...Kd6 82.Ge2 Sd7+ 83.Kf7 Ke5 84.h4 Sf6.

82.Gc8! Kf4 Nie wolno 82...Sf3 83.Gb7+ oraz 82...Sd3 83.Gf5+. Bia?y pionek zamienia si? w hetmana.

83.h4 Sf3 84.h5 Sg5 85.Gf5 Sf3 86.h6 Sg5 87.Kg6 Sf3 88.h7 Se5+ 89.Kf6 1-0

Tajmanow zosta? srogo ukarany za pora?k? b?d?c? plam? na wizerunku Kraju Rad. Po wyl?dowaniu na lotnisku w jego бага?u znaleziono niebezpieczn? kontraband?: dolary oraz ksi??k? So??enicyna. Straci? stypendium nale?ne ka?demu arcymistrzowi, odebrano mu paszport i mo?liwo?? wyjazdów zagranicznych, urwa?y si? anga?e na koncerty fortepianowe, które dawa? w duecie z ?on? Liubow Bruk – ma??e?stwo rozpad?o si?. Ten okres sportowej i spo?ecznej banicji trwa? dwa lata. Ju? po rozpadzie ZSRR Tajmanow opisa? to traumatyczne do?wiadczenie w ksi??ce „Jak zosta?em ofiar? Fischera”.

W nast?pnym latach weterani Smys?ow, Petrosjan i Korcznoj wci?? potrafili nawi?za? walk? z reprezentantami generacji Karpowa, natomiast Tajmanow wypad? z szerokiej czo?ówki. Jednak w pojedynczych partiach wci?? potrafi? by? niebezpieczny.

**A. Karpow – M. Tajmanow [B28]
Leningrad 1977**

1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 a6 5.c4 e5 6.Sb3 6.Sf5!? d5 7.cxd5 Gxf5 8.exf5 Sd4 9.Gd3

6...Sf6 7.Sc3 Gb4 8.f3 0-0 9.Ge3 9.Gg5 Hb6÷

9...d6 10.Wc1 b6 11.Gd3 Gc5 12.Hd2 Ge6 13.Sxc5 bxc5 14.0-0 Sd4 14...Wb8=

15.Sd5 15.Gg5 h6 16.Gh4 g5 17.Gf2 Sh5÷

15...Sd7 15...Sxd5 16.cxd5 Gd7 17.b4!

16.f4! Wb8 16...exf4 17.Gxd4 cxd4 18.Hxf4 Se5 19.Wfd1.

17.f5 Gxd5 18.cxd5 Hb6 19.Wf2 f6 20.Wc4?! 20.Kh1!

T

20...a5 21.Wa4 Wa8 22.He1 Wa7?! 22...Wfb8!? 23.b3 Hc7 24.Gd2 Wb4!
 23.b3 Wfa8 24.Wb2 24.Gd2? Sxb3!
 24...Hc7 25.Gd2 Sb6!? 26.Wxa5 26.Gxa5? Sxa4! 27.Gxc7 Sxb2
 26...c4 27.Gf1! 27.Wxa7 Hxa7—+; 27.bxc4? Wxa5 28.Gxa5 Hc5 29.Gxb6 Sf3+ 30.Kh1 Sxe1
 31.Gxc5 Sxd3—+
 27...Wxa5 28.Gxa5 Hc5 29.Gxb6 Hxb6 30.Kh1 cxb3 30...Wc8? 31.Hc3 Sb5 32.bxc4!
 31.axb3 g6 32.fxg6 hxg6 33.b4 Kg7 34.b5 34.Gd3! Wa3 35.Hf1÷
 34...f5 35.exf5 35.Gd3
 35...Sxf5

36.Wb3 Hd4 37.b6? Zapatrzony w swojego wolnego pionka, m?ody mistrz ?wiata gra lekkomy?lnie. Konieczne by?o 37.Wb1.

37...Wa1 38.Wb1 Nie ratuje 38.He2 Hc5!

38...Sg3+! 0–1

Po 39.hxg3 nast?puje paradoksalne 39...Wa8! z nieuchronnym matem.

Tajmanow dwukrotnie zdoby? tytu? mistrza ?wiata weteranów, w 1993 i 1994 roku. W 2015 roku zagra? z?o?ony z 4 partii mecz z niewiele od siebie m?odszy Korcznojem. Jego warianty i systemy debiutowe, jego pami?ne partie, wygrane i przegrane, b?d? nam jeszcze d?ugo towarzyszy?.

Unikalny ID rozwi?zania: #2227

Autor: : Ewelina

Data ostatniej aktualizacji: 2020-04-25 23:42